

Quá khứ đã qua, thời gian cũng không thể quay ngược trở lại, ngoài việc ghi nhớ lý do nhau bài học kinh nghiệm, còn lại không còn thời cơ để cho lòng phai vui thêm.

Một buổi tối, tôi đi thăm người bạn đồng bào hâm mộ.

Lúc ăn cơm, anh nhìn đốm mồi cùc đỉn thổi, người đó mừng nói cho anh biết ai đã hâm mộ anh.

Nhưng anh bạn tôi đã không nghe.

Nhin thấy mắt ngạc nhiên của tôi, anh nói:

“Biết rõ rồi thì sao chả? Cucci sống có những chuyện không còn biết và có những thời còn phai quên đi”.

Sự riêng lẻ của anh khi ở tôi rất cảm kích. Đôi khi không phai lúc nào cũng đốm nhảy, mừng bạn thân vui vẻ, đôi khi vì cảm giác áp lực cho chính mình là điều cần thiết và cách đốm giảm áp lực thật nhất chính là học cách quên, bởi trong cucci sống này có những thời còn nhớ lên và bỏ xuông đúng lúc.

Trong kinh Phật có một câu chuyện kể rằng: tì kheo hòa thượng và lão hòa thượng cùng đi hóa

Quên nh^ăng cái n^ăn quên

Tác Giả; tlg

Thứ Bảy, 08 Tháng 10 Năm 2011 04:08

---

duyên, ti^{nh}u hòa th^ăng l^ă đ^ă cung kính, vi^{nh}c gì cũng đ^ău nhìn theo s^ă ph^ă. Khi t^ăi b^ă sông, m^ăt cô gái mu^ñn qua sông, lão hòa th^ăng đã cõng cô gái qua sông, cô gái sau khi c^ăm l^ăn thì đi m^ăt, ti^{nh}u hòa th^ăng trong lòng c^ă th^ăc m^ăc “S^ă ph^ă sao có th^ă cõng m^ăt cô gái qua sông nh^ă th^ă?”. Nh^ăng c^ău ta không dám h^ăi, c^ă th^ă đi mãi đ^ăc 20 d^ăm, c^ău ta th^ăc s^ă không kìm đ^ăc đành h^ăi s^ă ph^ă: “Chúng ta là ng^ăo i xu^ñt gia, sao th^ăy có th^ă cõng m^ăt cô gái qua sông?” S^ă ph^ă đi^ñm đ^ăm nói: “Ta cõng cô gái qua sông thì b^ă cô i y xu^ñng, còn ng^ăo i thì đã cõng cô gái i y 20 d^ăm r^ăi v^ăn ch^ăa b^ă xu^ñng.”

L^ăi nói c^ăa lão hòa th^ăng đ^ăy thi^ñn ý, hàm ch^ăa trong nó chính là ngh^ă thu^ñt nhân sinh. Cu^ñc đ^ăi con ng^ăo i gi^ñng nh^ă m^ăt cu^ñc hành trình dài, không ng^ăng b^ăo c^ă đ^ă, ven đ^ăng nhìn th^ăy vô vân phong c^ănh, tr^ăi qua bi^ñt bao nh^ăng g^ăp gh^ănh, n^ău nh^ă đ^ăem t^ăt c^ă nh^ăng n^ăi đã đ^ă qua đã nhìn th^ăy ghi nh^ă h^ăt trong lòng thì s^ă khi^ñn cho b^ăn thân mình ch^ăt ch^ăa thêm r^ăt nhi^ñu gánh n^ăng không c^ăn thi^ñt. S^ă t^ăng tr^ăi càng phong phú, áp l^ăc càng l^ăn, ch^ăng b^ăng đ^ăm m^ăt ch^ăng đ^ăng quên m^ăt ch^ăng đ^ăng, mãi mãi mang m^ăt hành trang g^ăn nh^ă trên đ^ăng.

Quá kh^ă đã qua, th^ăi gian cũng không th^ă quay ng^ăo i c^ă tr^ă l^ăi, ngoài vi^{nh}c ghi nh^ă i y nh^ăng bài h^ăc kinh nghi^ñm, còn l^ăi không c^ăn thi^ñt đ^ă cho lòng ph^ăi v^ăng b^ăn thêm.

S^ăn sàng quên đi là m^ăt cách cân b^ăng tâm lý, c^ăn ph^ăi chân thành và th^ăn nhiên đ^ăi m^ăt v^ăi cu^ñc s^ăng.

Có m^ăt câu nói r^ăt hay r^ăng “t^ăc gi^ñn là i y sai l^ăm c^ăa ng^ăo i khác đ^ă tr^ăng ph^ăt chính mình”. C^ă m^ăi nh^ă và không quên khuy^ñt đ^ăng c^ăa ng^ăo i khác thì ng^ăo i b^ă t^ăn th^ăng nhi^ñu nh^ăt chính là b^ăn thân mình, b^ăi l^ă đó đ^ă có đ^ăng ni^ñm vui và cu^ñc thanh th^ăn, ta hãy quên đi nh^ăng cái n^ăn quên.